Pregaria.cat

Entrada

VACANCES

Quan ja s'acaba el juliol molta gent pregunta sobre les vacances. Hi ha qui fa vacances i hi ha qui no fa vacances. Hi juguen moltes raons i moltes situacions: econòmiques, familiars, sanitàries, personals i aquelles que cadascú sap, encara que no les expliqui. També hi ha qui explica sopars de duro i imagina una felicitat que sap molt bé que no és veritat.

En mig d'aquesta selva de possibilitats i de comentaris potser val la pena preguntar-nos sobre el que realment ens refà, ens descansa. Evidentment, si hi ha possibilitat de canvi de lloc, de deixar la feina o de trobar un treball temporal per aquell que està en atur, es pot descansar del ritme normal. Però aquestes dimensions més externes, que tenen la seva importància, no són determinants. Hi ha qui torna més cansat del que estava quan va començar a "descansar", i hi ha qui, sense sortir de casa i del propi ambient o la responsabilitat ineludible, viu en una pau interior que realment l'ajuda a descansar de debò.

Valorar més que consumir, donar més que no pas rebre, confiar més que espiar, sortir més que recollir-se, possible exercici més que mandrejar, mirar més que no pas mirar-se... i en el fons ser agraït, generós, observador, pacificador... i no desconnectar-se del que passa, ja que no per no estar-ne assabentat les coses deixaran de ser el que són.

També hi ha un descans interior, unes vertaderes vacances espirituals, en aquelles persones que experimenten que són mogudes a una mena d'abandonament en el Senyor. No sempre fer i fer més i encara més; sinó obrir espais del cor i de la ment per si Ell vol omplir-los amb la seva pau, el seu consol, la seva confiança, els seu projectes i el seu amor.

(Fins al setembre; per cert, la Mònica 03 dóna senyals de vida des de la seva missió a Àfrica)

Jesús Renau sj.